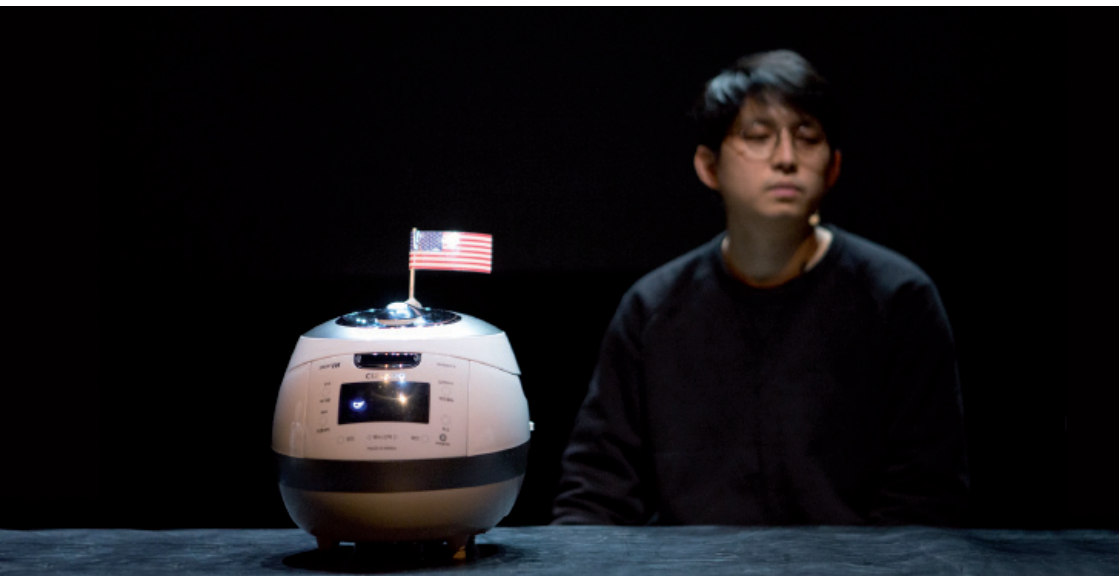

THEATER | NEDERLANDSE PREMIÈRE | SEOUL, ZUID-KOREA

JAHA KOO

Cuckoo

JAHA KOO OVER *CUCKOO*

‘Terwijl ik rijst kookte, overviel mij een enorm gevoel van eenzaamheid’
Drie pratende elektrische rijstkokers van het befaamde merk Cuckoo spelen de hoofdrol in *Cuckoo*, het tweede deel van Jaha Koo's *Hamartia Trilogy*. Koo reflecteert in deze voorstelling op zijn land, Zuid-Korea, zijn generatiegenoten en zichzelf. Het is een persoonlijk en tegelijkertijd universeel portret.

‘In Zuid-Korea is het heel moeilijk om je eigen stem te laten horen’

Jaha Koo woont sinds 2012 in Amsterdam en werkt momenteel veel in België. Hij is daar verbonden aan CAMPO, het Gentse productiehuis waarmee Noorderzon veelvuldig samenwerkt. Hoe is hij eigenlijk in de Lage Landen terechtgekomen? “Ik kwam naar Amsterdam om mijn master Theater aan DAS Arts te doen. Ik was toen al een theatermaker, ik componeerde reeds mijn eigen muziek en ik was ook al met audiovisuele media bezig. Deze drie elementen vind je nog steeds terug in mijn werk overigens.” Deze drie pijlers in het werk van Koo vormen een scherp contrast met het theaterlandschap in zijn geboorteland. “Het landschap in Zuid-Korea is erg conservatief, in mijn ogen. Het is heel geïsoleerd, hiërarchisch georganiseerd en gebaseerd op het confucianisme. Het is daarom heel moeilijk om je eigen stem te laten horen of om je eigen methode van theater maken te ontwikkelen.” Het werk van Jaha Koo houdt het midden tussen een lezing, een performance en een concert. “Juist dit format kon ik niet ontwikkelen in Zuid-Korea. Daar werd ik op den duur zo ziek van dat ik besloot mijn land te verlaten.”

VRIJDAG THEATER | 60 MIN

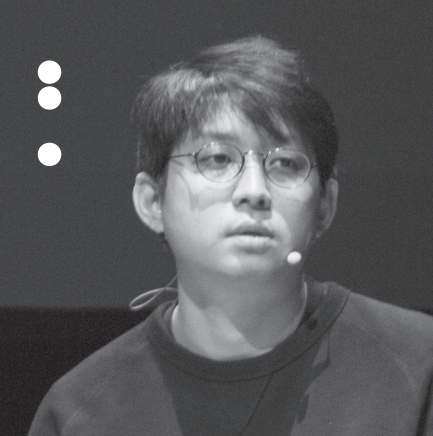
do 23 aug | 19:30 uur (met nagesprek)

vr 24 t/m zo 26 aug | 21:15 uur

entree | 12,50

taal | Koreaans/Engels met Engelse ondertiteling

N
D
E
R
Z

“Ik ga meestal één keer per jaar terug naar Zuid-Korea; de laatste drie jaar eigenlijk alleen maar voor mijn werk. Dat is bijzonder zwaar. Ik heb dan bijna geen tijd om mijn familie – in het bijzonder mijn moeder – en vrienden te spreken. Het moet allemaal tussendoor.”

‘Ik moet mezelf bewijzen aan de hand van mijn paspoort’

Als je het over Zuid-Korea hebt, kun je eigenlijk niet om de actualiteit heen. Op het moment van schrijven is bekend geworden dat de president van de Verenigde Staten, Donald Trump, de leider van Noord-Korea, Kim Jong-un, zal gaan ontmoeten. Een historische ontmoeting. “Natuurlijk volg ik de ontwikkelingen op de voet, maar toch heb ik er niet zo veel op te zeggen; ik bekijk het allemaal van een afstandje omdat de situatie zó complex is. Maar tegelijkertijd was ik erg ontroerd én verrast toen ik de twee Koreaanse leiders elkaars handen zag schudden.”

Zou zijn afwezigheid uit zijn geboorteland zijn ietwat gematigde reactie kunnen verklaren? Voelt hij zich inmiddels meer een outsider dan een insider? “Het zit er eigenlijk tussenin”, merkt Koo op. “Ik ben niet Europees, dus voor mij is het helemaal niet vanzelfsprekend dat ik overal mag reizen. Ik moet mezelf bewijzen aan de hand van mijn paspoort. Toen ik vorig jaar *Cuckoo* in Seoel presenteerde, had ik het gevoel dat ze mij als een outsider behandelden. Dat was moeilijk.”

‘De gelaagdheid van de voorstelling zit eigenlijk al in de titel’

Extra lastig als je bedenkt dat in het werk van Jaha Koo zijn geboorteland altijd aanwezig is. “*Cuckoo* is het resultaat van een lang proces en is dus het tweede deel van een trilogie. Het gaat over de laatste twintig jaar in de Zuid-Koreaanse geschiedenis en maatschappij. Daarnaast gaat het ook over mijn persoonlijke leven en hoe die twee zaken elkaar aanraken. In 1997 onderging het land een diepe economische crisis. Die voelde ik op dat moment niet zo, maar twintig jaar later moet ik toch concluderen dat die een verwoestende invloed heeft gehad.” Deze diepe economische crisis is volgens Koo goed te vergelijken met de recente Europese economische crisis. “Het zorgt ervoor dat mensen geïsoleerd en alleen komen te staan. Hoe kun je dan nog gelukkig worden? Wat betekenen bijvoorbeeld familiebanden in onze huidige samenlevingen eigenlijk nog?”

“De gelaagdheid van de voorstelling zit eigenlijk al in de titel”, verklaart Jaha Koo. “Het merk rijstkokers heet *Cuckoo* om te beginnen. In zo’n rijstkoker was ik rijst aan het koken en toen overviel me een enorm gevoel van eenzaamheid. Daar gaat de voorstelling ook over.” *Cuckoo*, het bedrijf, is trouwens in handen van de familie Koo – inderdaad dezelfde achternaam. Een gezamenlijke rijstmaaltijd eten is heel familiaal. Iets wat voor Jaha weer niet zo vanzelfsprekend is. “Het was zelfs zo gek – zo cuckoo – dat het apparaat mij smakelijk eten wenste, dat was echt het beginpunt van deze voorstelling.”

Jaha Koo heeft veel zin om weer naar Groningen te komen. Hij was hier al eerder. Zo heeft hij in 2015 en 2016 voorstellingen gezien op het festival en was hij dit jaar voor een korte residentie in het Grand Theatre op de Grote Markt. “Ik heb geen kaart van de stad nodig”, grapt hij.

